12

ΑΣΩΤΟΣ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΑΠΟΣΤ. ΠΑΥΛΟΣ

Ν° 28

1951

N. T. B.

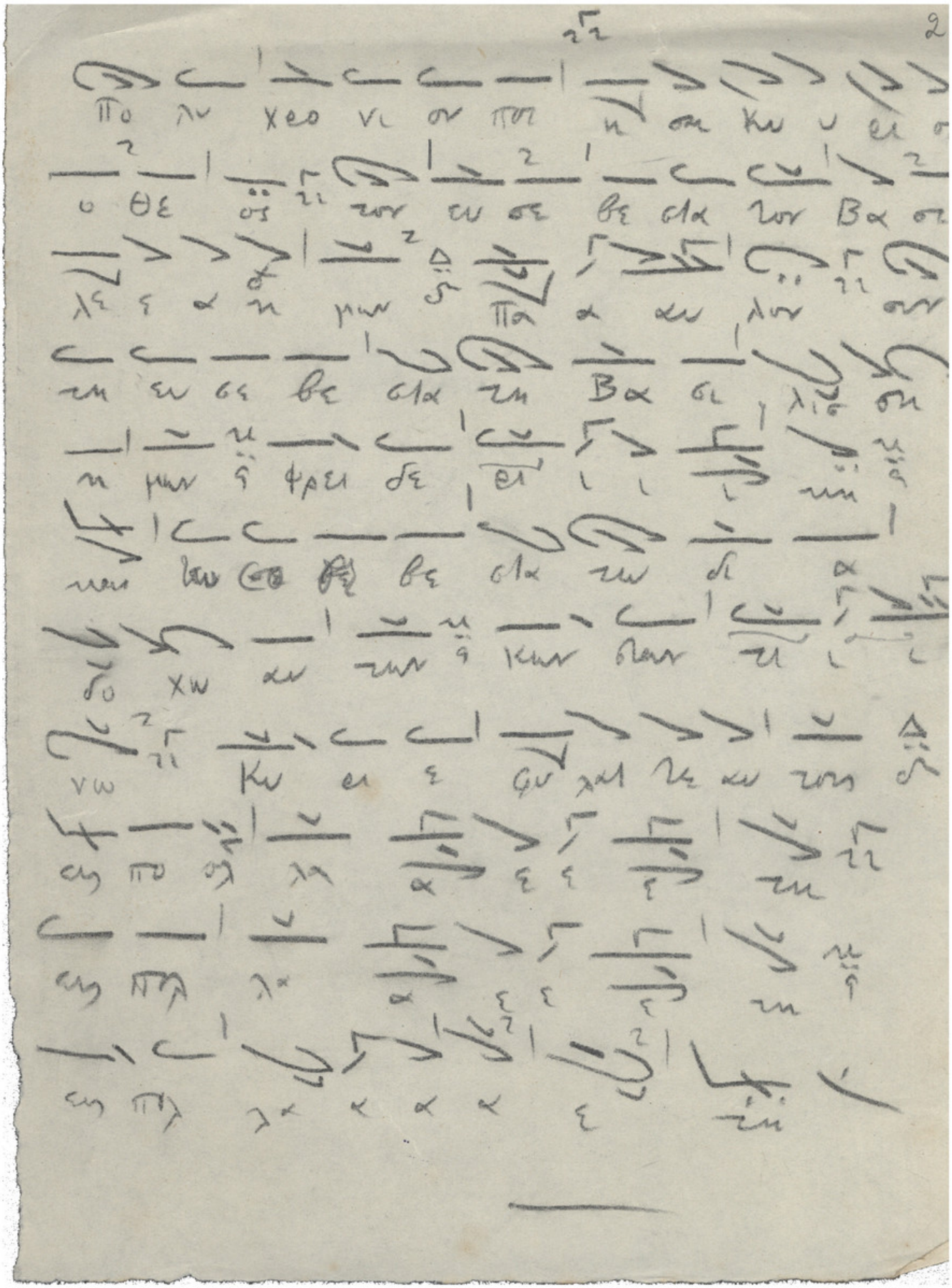

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ
ΤΟΥ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ
ΕΠΙ
ΤΩ ΕΟΡΤΑΣΜΩ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΝ
ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΟΥΝΙΟΣ
1951

4

«Εις Πολλα Ετη» (Τῆς Εἰσόδου)

Ἦχος [illegible] Δι

Εις πο ο λ λα α α α

α α α ε ε ε ε ε ε ε

τη η η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο τα α α α α α

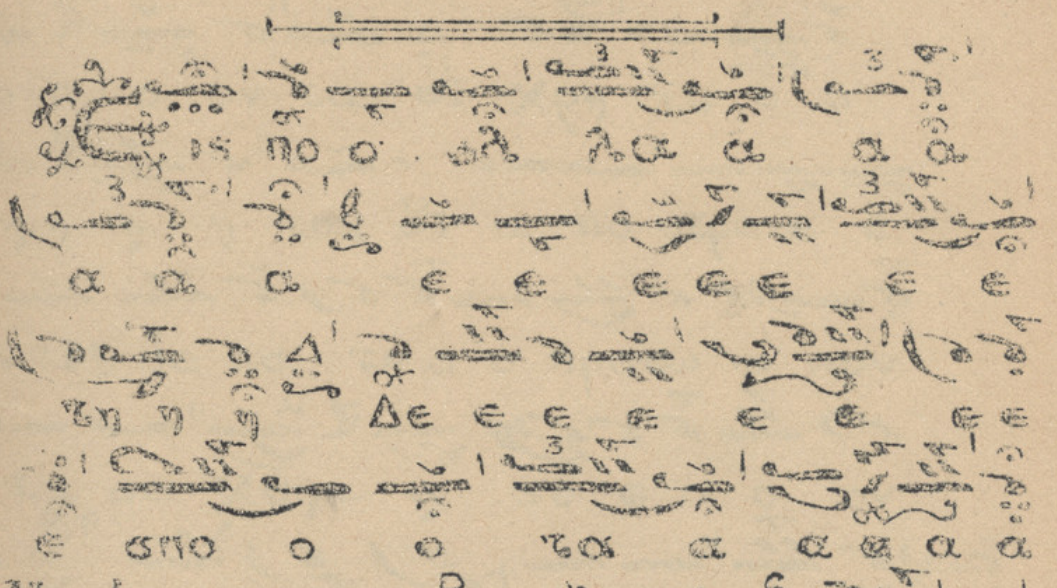

Καί Ἕτερον | Εις πολ ολ λα α α

ε ε ε τη Δε ε σπο τα

Ανοιξανταρια

Θ. ΦΟΚΑΕΩΣ

Ἦχος [illegible] δ. ΝΗ

Ψε [illegible] νοιξααντο ο ος

σου την χει - ει ε ε ρα τα

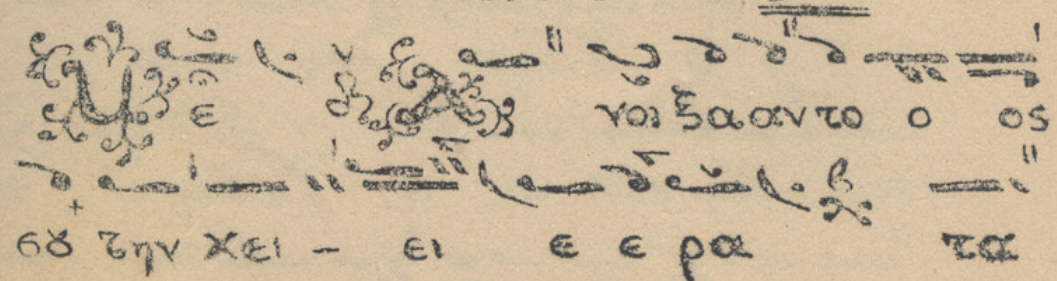

ξα και καπνι- ξο ον

Δο ο ξα σοι- οι Α γι ι ε

ο ο ξα σοι Κυ υ υ ρι- ι ι

Δο- ξα α α σοι Βασι λευ

ρα- α α- α α νι ι ι υ

α α νι ι ι ε Δο ο ξα α

σι το πνεε ευμα το Α α α α

α γι ι ι το α α γι ι ο ον

ξα σοι ο θε ο ο ο ο ος

λλη λο υ ι ι ι ι α

λο ο ο γει ης Ψυ χη

μου τον Κυ υ ρι- ι ι

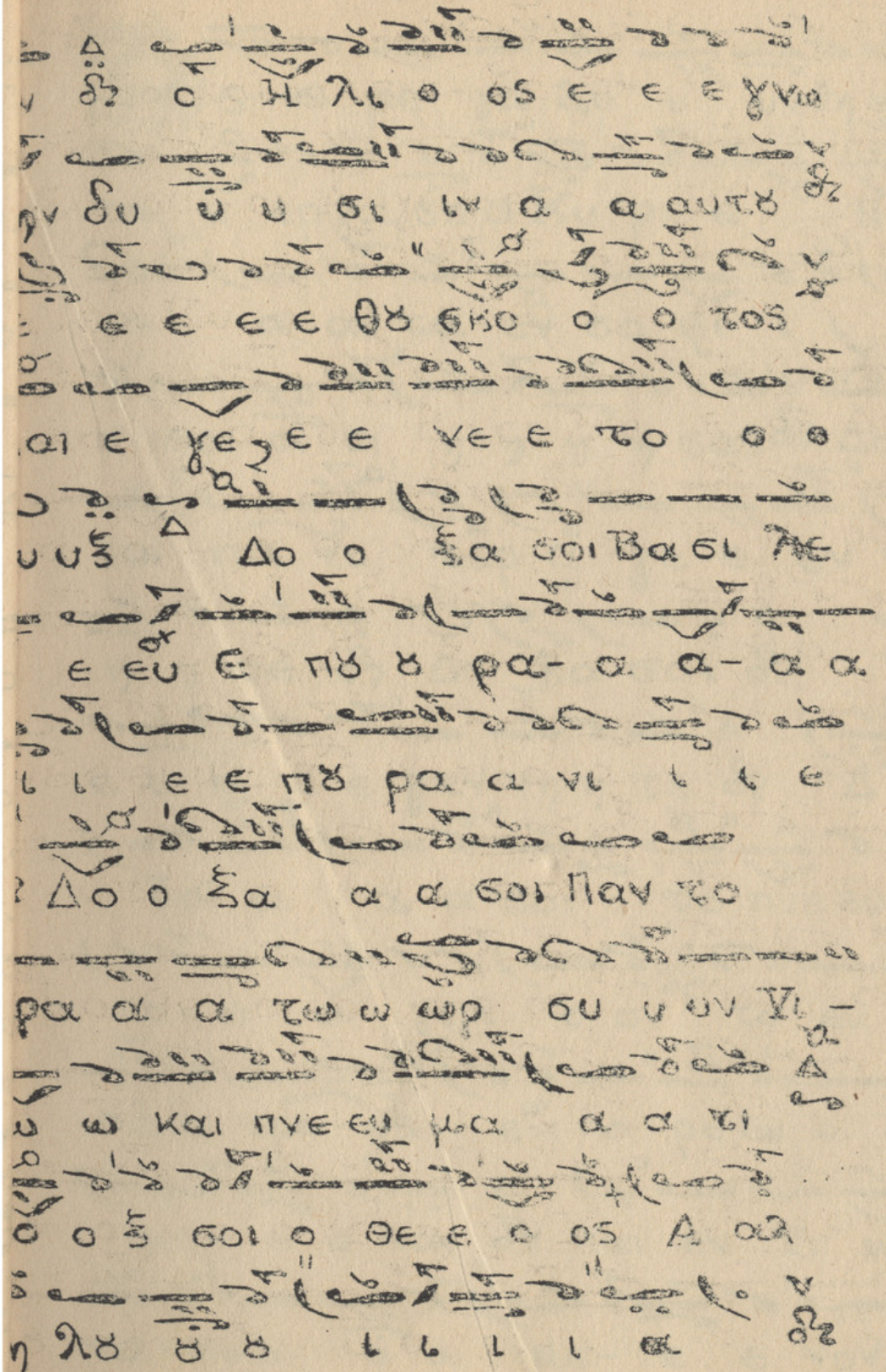

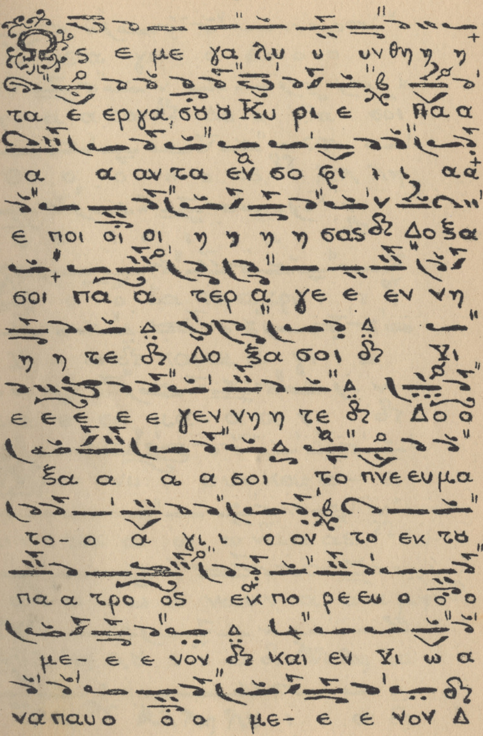
Ως ε με γα λυ υ υν θη η η
τα ε ερ γα σου Κυ ρι ε πα α
α α αν τα εν σο φι ι ι α
ε ποι οι οι η η η η σας Δο ξα
σοι πα α τερ α γε ε εν νη
η η τε Δο ξα σοι Υι
ε ε ε ε ε γεν νη η τε Δο ο
ξα α α α σοι το πνευμα
το ο α γι ι ο ον το εκ του
πα α τρο ος εκ πο ρευ ο ο ο
με ε ε νον και εν Υι ω α
να παυ ο ο ο με ε ε νον Δ

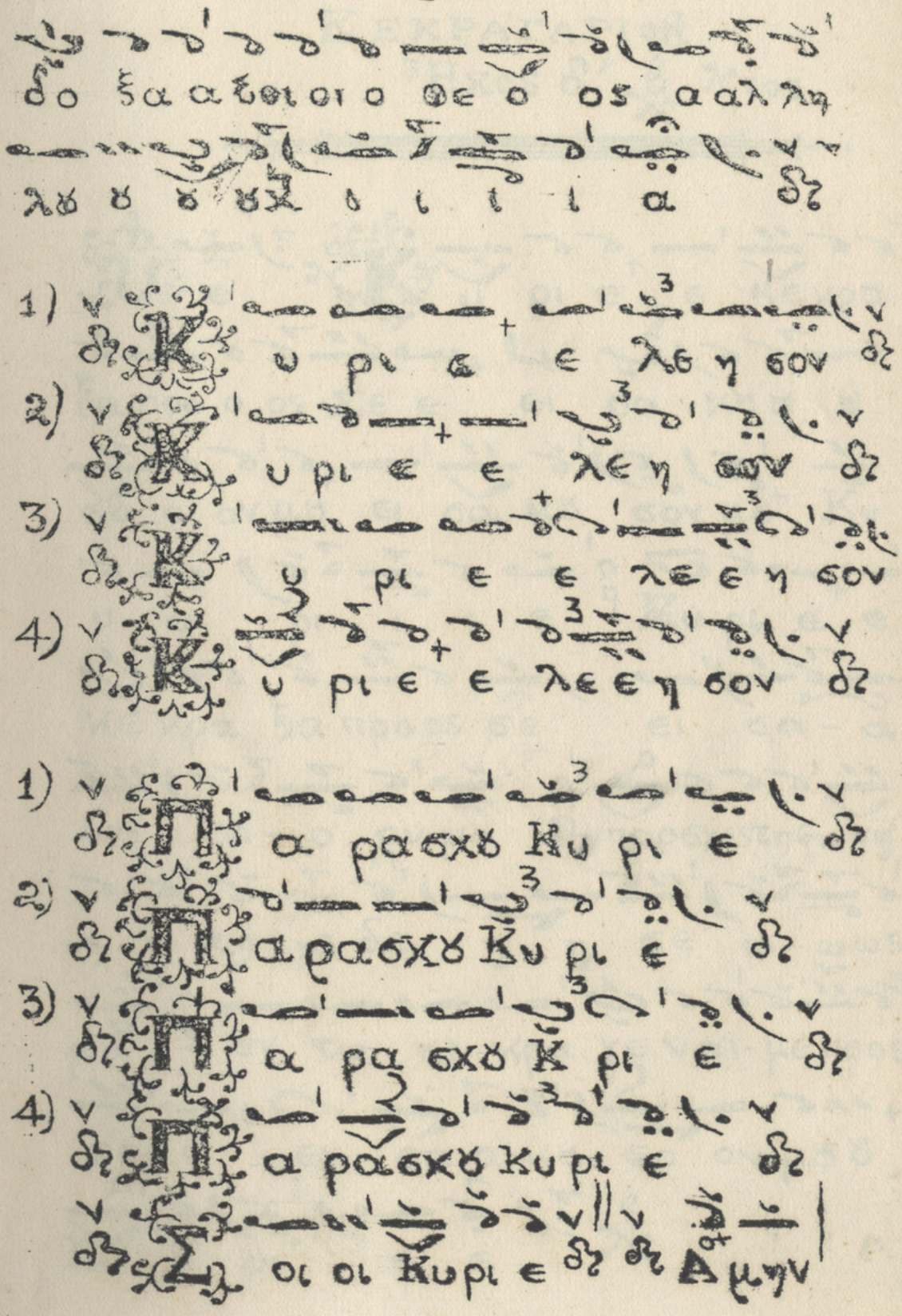

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ

Ἦχος δ'. Βαρύς

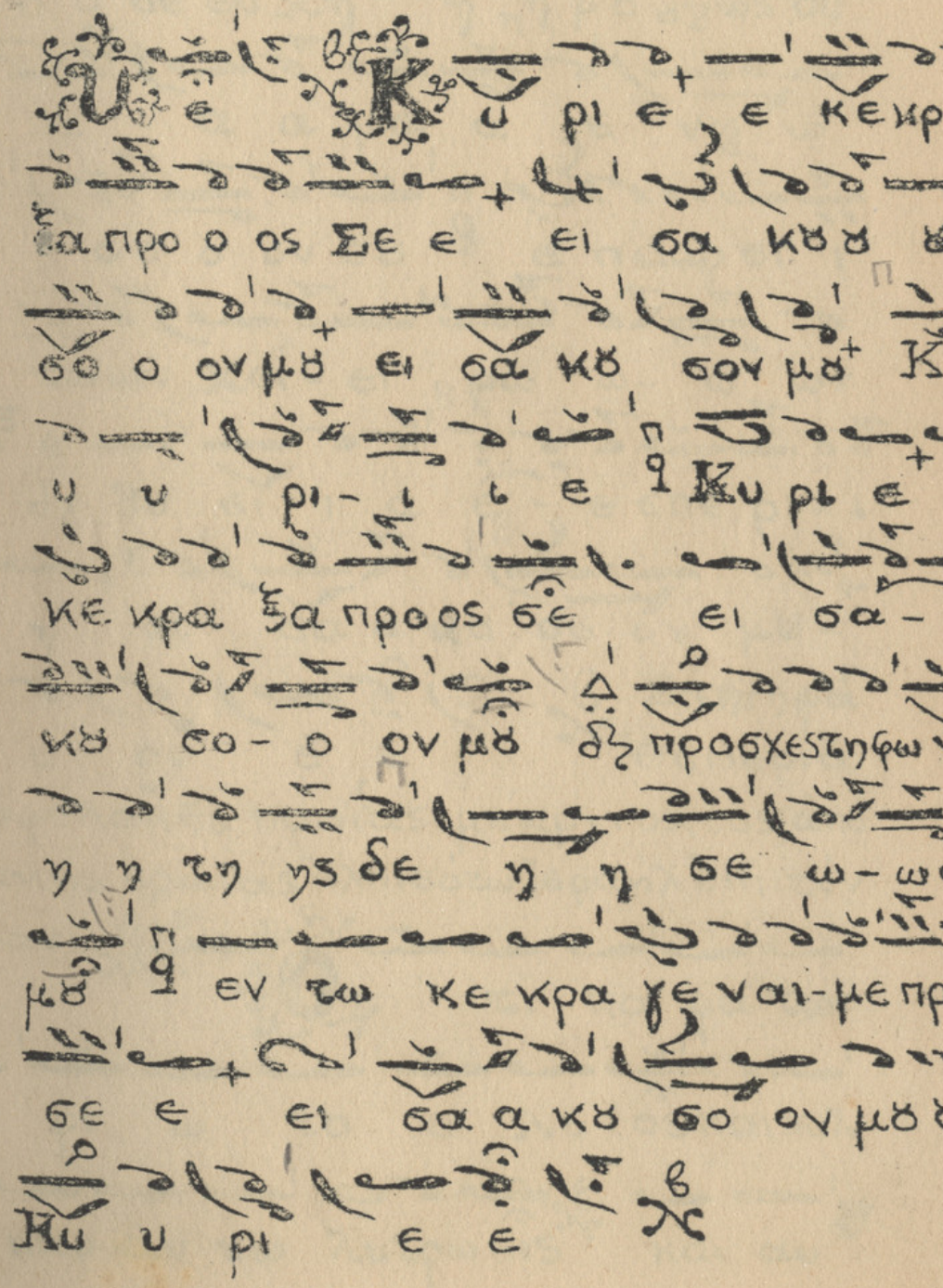

 12

Κα τευ θυν θη η τι η

προ ο ο σε ευ χη η η μου ως θυ

μι α α α μα α ε νω ω

πι ο ο ο ον σου ε πα αρ σι

ις των χει - ει ρω ω - ω ων

μου θυ σι ι α ε - ε σπε ρι - ι

νη η ει σα α κου σο ον μου -

Κυ υ ρι ε ε

Στιχηρά Ἑσπέρια

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον:

Ο τι πα ρα τω

Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ

λη παρ αυ τω λυτρωσις και αυ

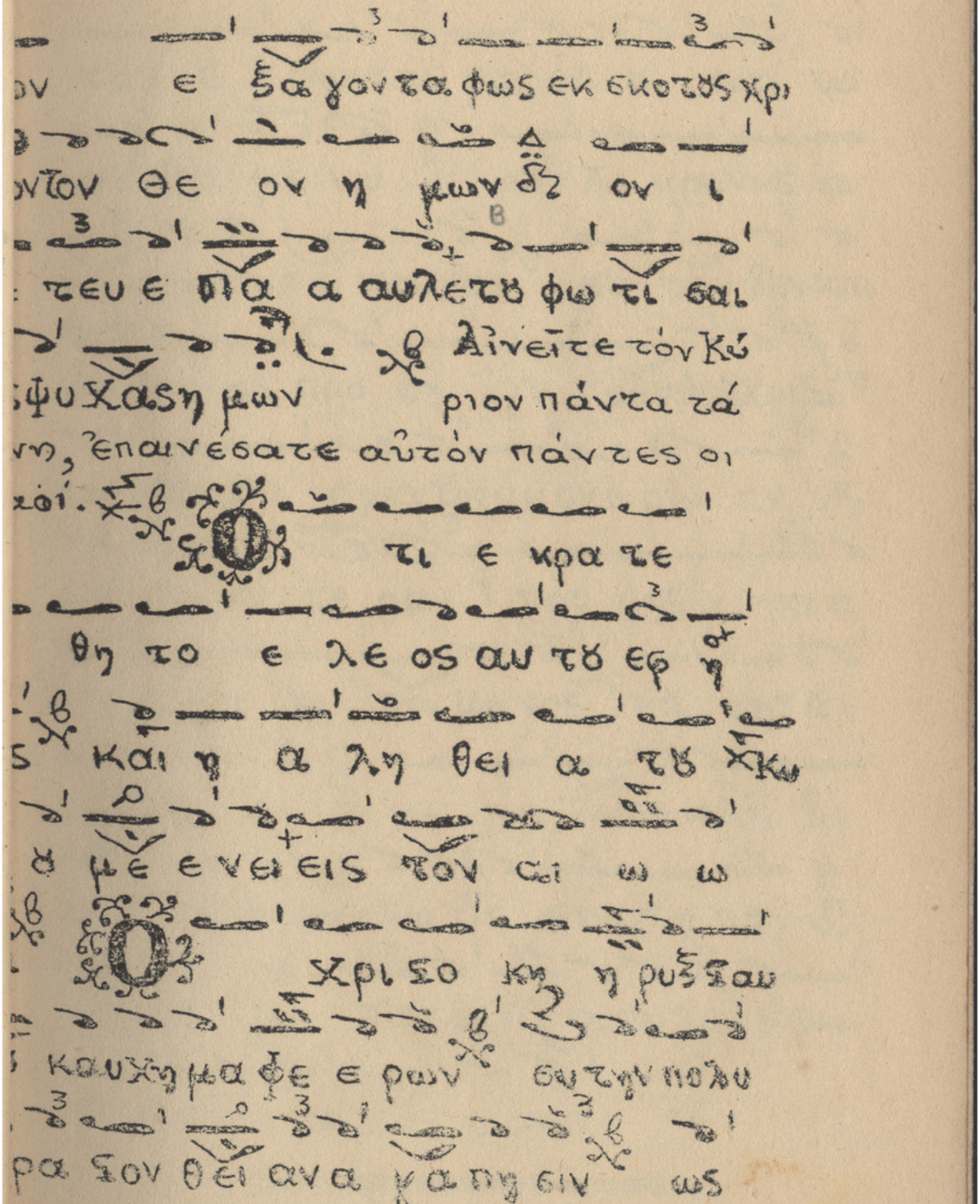

τός ε ρωντας συν δε ο σαν τω

πο θυ με νω ει λι κρι νως α

παντων προ ε κρι νας εν τευ θεν και

δε σμι ος προ σηγο ρευθης Χρι σω

των πει ρα σμων την δυ σχε ρει αν δρ

ως γλυ κυ τε ραν τρυ φης α παα

σης αι ρε τι σα με νος και της τι

μη ι ας α να λυ σε ως η ξι

ω θης σω νων τω δε σποτη σου δρ

αν ι κε τευ ε παα ω λε τυ φω

τι σαι τας ψυ χας η μων

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ

Ἦχος Δι

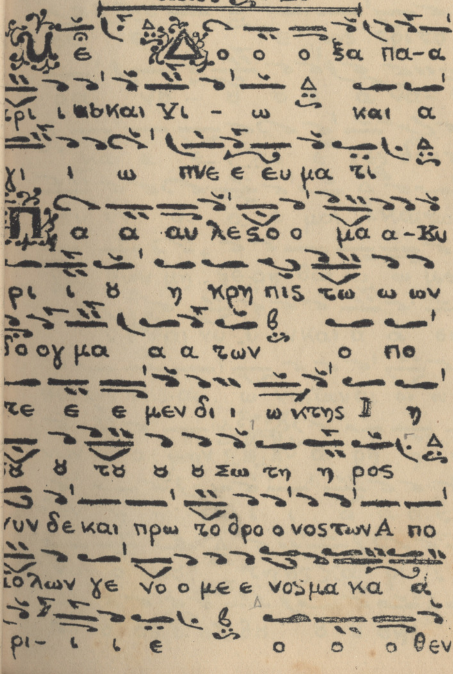

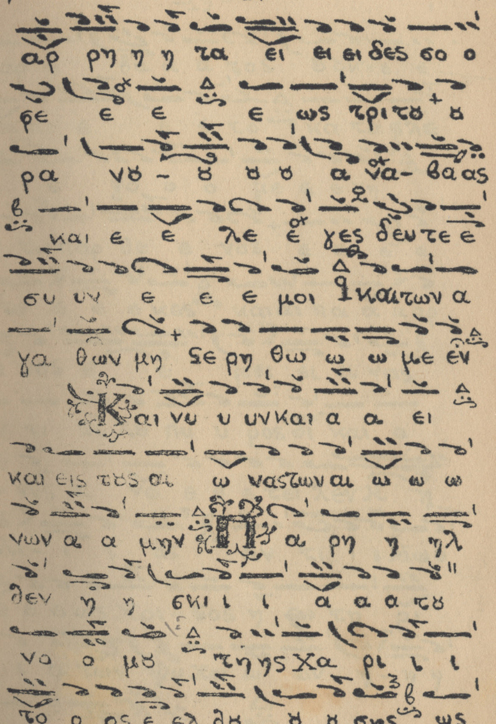
αρ ρη η η τα ει ει ει δες σο ο
φε ε ε ε ως τριτου α
ρα νου - ου ου ου α να- βα ας
και ε ε λε ε γες δευτε ε
συ υν ε ε ε μοι δκαιτων α
γα θων μη ςε ρη θω ω ω με εν
Και νυ υ υνκαι α α ει
και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω
νων α α μην Πα ρη η ηλ
θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μου της Χα ρι ι ι
το ο ος ε ελ θου ου ου σης ως

Ἐπιλύχνιος εὐχαριστία. Ἦχος β'. Δι-

α θα να- τω πα τρος ὁ μο-

νο γε νης υἱ ὸς καὶ λο γος

καὶ πνεῦ μα τος ἅ γι ον

ἐν ταῖς ἱε ραῖς σου ὑ μνοι ς

ἐ πι σκε ψα μέ νους ἐ πι φω-

ȣ ζω η η ην η η ην ο

δι δȣ ȣ ȣς δι ο ο ο ο

κοσμος Σε ε δο ο ξα α α

Καί ἕτερον

ζει - ει Ἦχος ὁ αὐτός

Φ ως Ι λαρον α γι ας

ο ο ο ξης δι α δα νατȣ πα

τρος ȣ ρα νι ι ι ȣ α γι ȣ

μα καρος Ι η σȣ Χρι ι ι Σε

ελ δο ο ον τες ε πι την η

λι ȣ δυ υ σιν ι δον τες φως ε

σπε ρι νον υ μνȣμεν πα τε

ρα Υι ον και α γι ον

πνε ευ μα θε ον α ξι ο ο ον

ξε εν πασι και ροι οις υ

μνει ει σθαι φω ναις ο σι ι ι ι

ις Υι ε θε ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ

ζω η ην ο δι δȣς δι ο ο

κο οσ μος Σε δο ξα α ξει ει ει

Προκειμενον Ηχος Γα

Τ ισθε ος με ε ε γας ως

ο θε ος η μων Σοι ει ει

θε ο ος ο ποι ω ω ωων θαυ

α σι ι α μο ο ο νο ος

ό τέλος:

μο ο ο νοο ο ος

Το Sob Γα

Εἰς τά Ἀπόστιχα

Ἦχος α' Πα

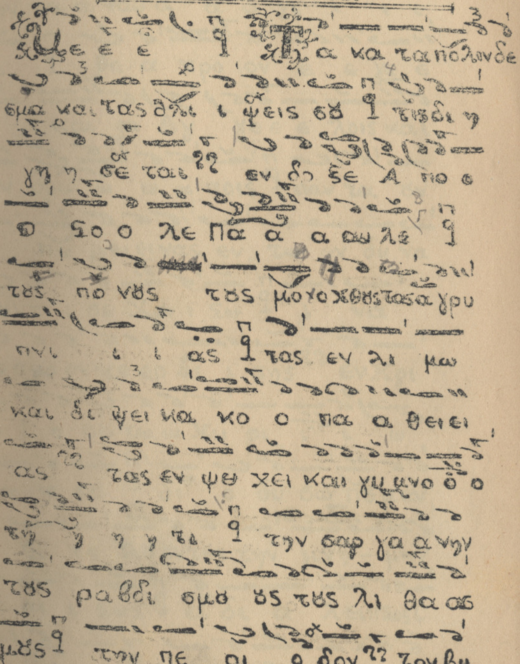

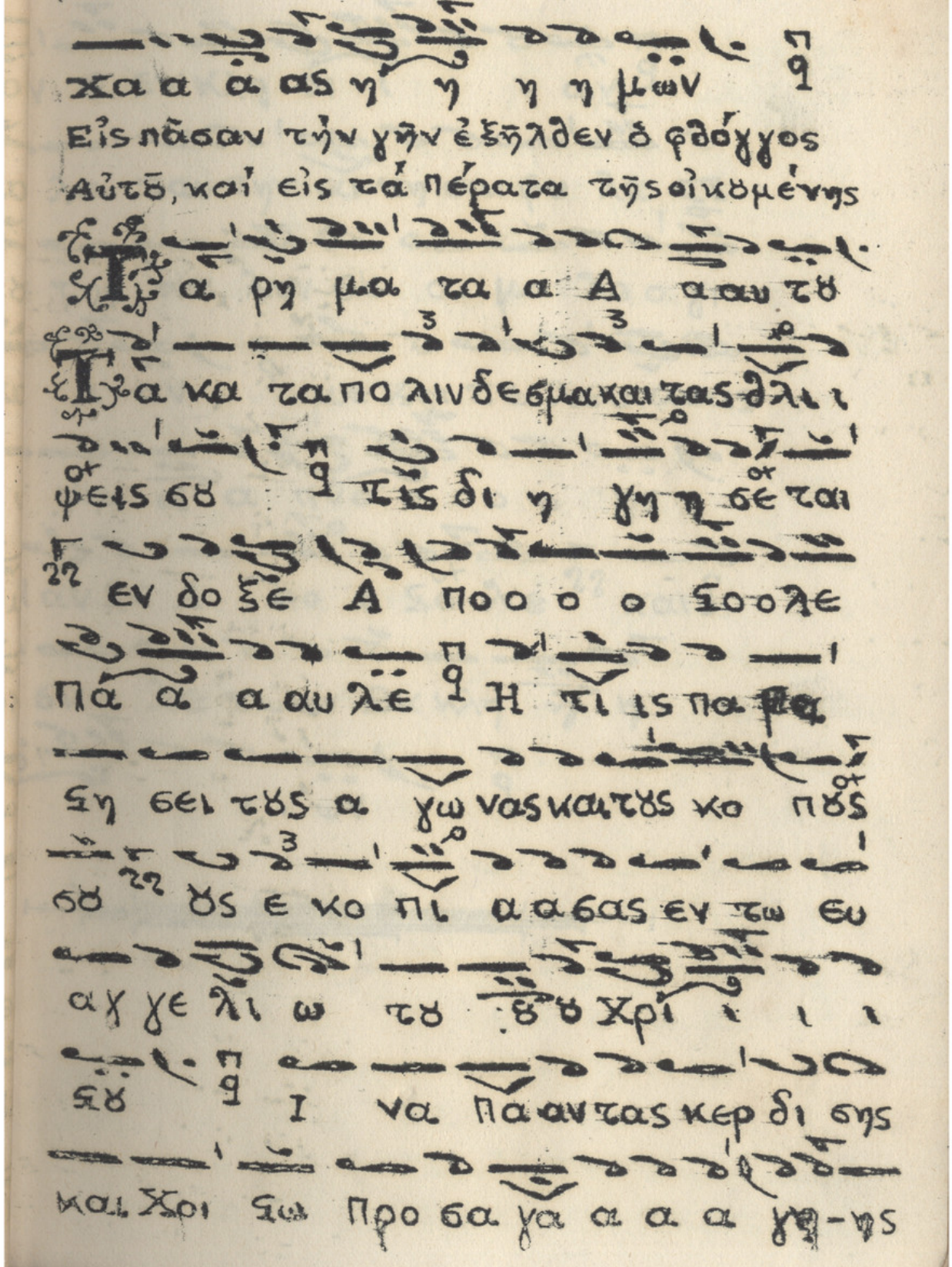

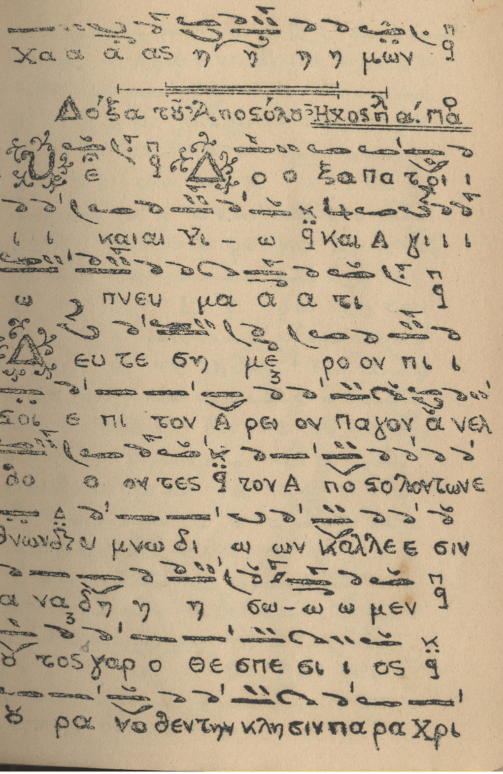
Χα α α ας η η η η μων
Δόξα τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος πλ. α΄ Πα
Δό ο ξα πα τρι ι
ι ι και Υι - ω και Α γι ι ι
ω πνευ μα α α τι
ευ τε ση με ρον πι ι
σοι ε πι τον Α ρει ον Παγον α νεα
δο ο ον τες τον Α πο στολων τωνε
θνων ξυ μνω δι ω ων καλλεε σιν
α να δη η η σω - ω ω μεν
τος γαρ ο Θε σπε σι ι ος
ρα νο θεν την κλησιν παρα Χρι

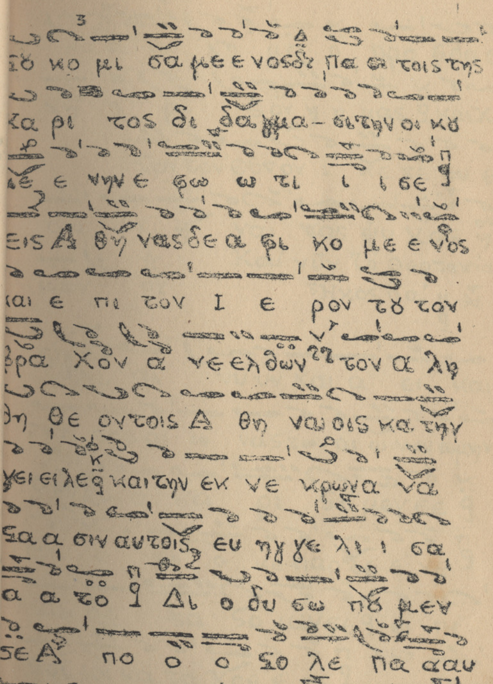
τυ κο μι σα με ε νος δε πα σι τοις της
χα ρι τος δι δαγμα - σι την οι κυ
με νην ε φω ω τι ι ι σε
εις Α θη νας δε α φι κο με ε νος
και ε πι τον Ι ε ρον του τον
Αρα γον α νε ελ θων τον α λη
θη θε ον τοις Α θη ναι οις κα την
γει ει λεξ και την εκ νε κρων α να
στα α σιν αυτοις, ευ ηγ γε λι ι σα
α α το Δι ο ου σω που μεν
σε Α πο ο ο Σο λε πα σαν
λε της οι κυ με- ε νης το

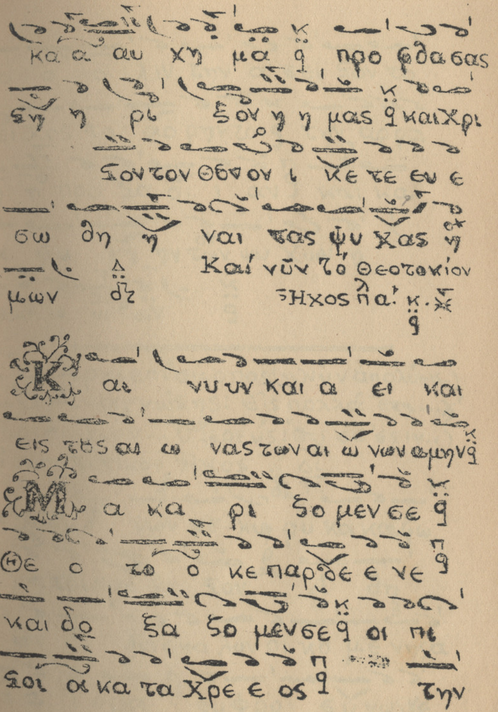
κα α αυ χη μα προ φθα σας
ξη η ρι ξον η η μας και Χρι
ςον τον Θεον ι κε τε ευ ε
σω θη η ναι τας ψυ χας η
μων
Καί νῦν τό Θεοτοκίον
Ἦχος πα
Και νυ νυν και α ει και
εις τους αι ω νας των αι ω νων αμην
Μα κα ρι ζο μεν σε
Θε ο το ο κε παρ θε ε νε
και δο ξα ζο μεν σε οι πι
ςοι α κα τα χρε ε ος την

πο ο ο λιν την α σει ϛον το

τει χος το αρ ρηκτον ϙ την αρρα

γη η προ ϛα σι ι αν ϙ και κα

τα ϙυ γη ην των ψυ χων η

χω ω ω ω ων ϙ

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος: (« Νῦν ἀπολύεις..)

— Ὁ Ἀναγνώϛης: Εἰς πολλά ἔτη...)

ό Τρισάγιον: — Ὁ Ἱερεύς: (ἔτι σοῦ ἐϛιν..)

Τό Ἀπολυτίκον Ἦχος

νων σε κυ ρυ κα κα ϛω

η ρα τρισμε γι ϛον Α ϑη

αι ων δι δασκα λον οι κυ με νηϛα

λα α ϊ σμα ευφρο συνωϛγε

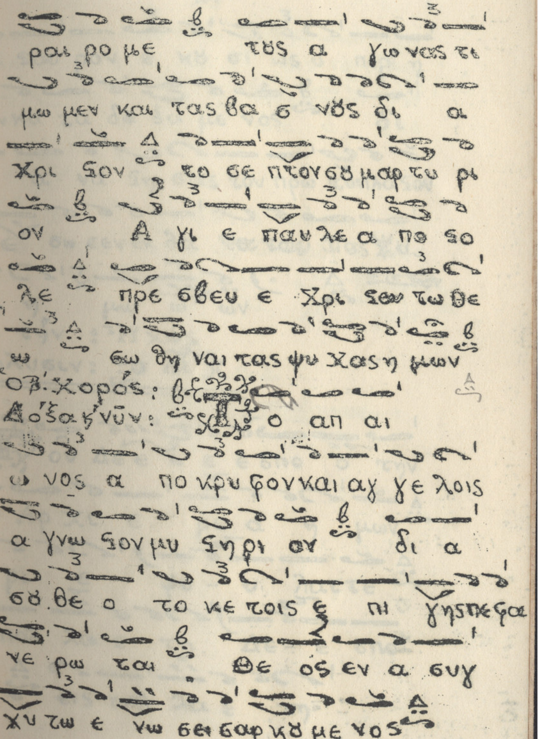
ραι ρο με τὰς α γω νας τι
μω μεν και τας βα σ νὸς δι α
Χρι ςον το σε πτον εὐ μαρ τυ ρι
ον Α γι ε παν λε α πο ςο
λε πρε σβευ ε Χρι ςον τω Θε
ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων
Οβ'. Χορός:
Δόξα κ Νῦν: Ο απ αι
ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις
α γνω ςον μυ ςη ρι ον δι α
σοῦ Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα
νε ρω ται Θε ος εν α συγ
χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος

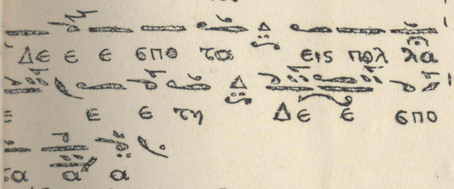

Εἶτα ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τοῦ
γίου Δεσπότου ἡμῶν μεθ' ὃ οἱ
οροί τό ἀμήν: ν' Α - μην

ΤΕΛΟΣ